

REGULÓ.

Pesten vasárnap július 22^{kén} 1838.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is vált-hatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

A' p r ó b á l t a t á s.

(Oriental Annual után.)

Malabarban élt egy ifjú bramin igéző szép tizenhat évű nejével kölcsönös szerelemben és csendes háborítatlan szerencsében. A' hindustani házas életnek egy öröm-teljes kivételét képezték ők. Itt a' nők férjeiket többnyire önkényű uraknak, a' férfiek pedig nejeiket rab-szolgálóknak és alsóbb rendű lényeknek tekintik. — Az ifjú bramin nő szépségének hírével telve lön az egész környék, 's férje nem kevésbé volt büszke azon kincs birhatására, melyet tőle az egész szomszédság irigylett.

Csak hamar közbeszéd tárgya lön az ifjú bramin nőnek szépsége minden körben és mulató helyeken; — versezetek költek, 's énekeltettek reá; — 's ha meg kell vallani — a' dicsőített szép nem volt érzéktelen e' nagy méltánylás iránt. — Az emberi sziv minden égöv alatt 's mindenütt ugyan az, és ugy látszik, elejétől fogva tetszéség volt öröksége. — A' braminnő sem állhatott ellent a' kisértésnek, hogy magát olly gyakran mutassa, mint csak ezt a' napkeleti szépeket igen szorosan korlátozó illendőség megengedte. — Mindenütt, hol megjelent, bámulást gerjeszte, sőt ön férje, rend-osztálya szabályainak ellenére is, örömet látta, midőn nője bámulat tárgya volt; mert hiszen az azt övedző fénynek sugarai róla reá is hatottak.

Egy reggel, mint rendesen, vallásos fürdés végett a' szent tóhoz ment a' braminnő, melly hely olly rejtve volt, 's az idő olly kora, hogy vallásos kötelességét háborítatlanul vélte végezhetni. — Már dolgát végezte, 's újra felöltözve haza felé indulóban volt, midőn az erdő sarkától egy lovag feléje vágatott. — A' lovagban Mahomedanra ismert; azért utját tüstént más felé vette: de a' lovag útját állva feltartóztatta. — Illy magányban olly férjfiúval egyedül lenni, kinek vallásos tanulmánya szerint leggyengédebb érintése őt megszenstelteleníthet, nem kevés aggodalomba hozá. — Minden szó nélkül ismét kikerülni igyekezék tehát, de az idegen ujabban elzárá

útját. — Zavarodása nőttön nőtt; mert férje is könnyen e' helyzetben találhatná egy férjfiúval, kinek, állítása szerint, tekintete is képes őt megszeplősitni. — Ismételve hasztalanul igyekezék ez okból a' helyet elhagyni, mellyen olly illetlenül tartóztatott-le: végre elhatározá az idegent megszóllítani, 's kérni, hogy őt helyből bocsájtáná.

Meg fog történni, szólla hízogó mosolylyal, ujjai közt fénylő fekete bajszát pödörgetvén, — de csak velem! — Ezzel lováról le pattant, 's a' meglepetve összerettent braminnőt a' nélkül, hogy ellenkezhetett volna, megragadta, és paripájara emelvén, magát nyergébe vetve, minden további szóváltás nélkül szélsébséggel tova nyargalt. — Az elrablott szép nő magán kívül volt e' rögtöni erőszak 's a' nyilsebességű elragadtatástól; akarat nélkül karolá a' vakmerő lovagnak nyakát körül, ne talán lerobbanva szétzuzattassék.

Néhány óráig nyargaltak ekként; végre a' Mohamedannak lakához értek, hol kellem-teljes ragadományát lováról leemelvén, egész illedelemmel haremje szobáiba vezeté. — Eleintén a' nő elhagyatott 's elkülönczött helyzetében vigasztalhatlan volt: — de mit tehete? — A' fiatal szívnek gond 's bánat nem természete; az idő hatalmas orvos, és kedélyeinket a' körülmények határozzák. — A' Mohamedan tisztán barátságos és megelőző szivességgel közelített mindenkor hozzá, 's kívánatai mindenikét azonnal teljesíté; — szerencséjéből csak a' szabadság hiányzott. — Láta, hogy sorsa ellen hasztalan szegül; — ujra reményleni kezdett, 's nem sokára helyzetével körülményeihez képpest barátkozva lön.

Naponként növekvék az ifjú Mahomedannak rablott szépe iránti hajlandósága. — Olly hízogó barátsággal közelített mindenkor hozzá, hogy nem sokára jelenléte szenvedhető, későbbben ohajtott volt. — Ő szép udvarias férjfi vala, 's pazar gazdagságban élt, mellyet rab nőjének lábaihoz rakott, kinek keblében néha ugyan még felrebent elhagyott férje emléke, de jól tudta, hogy ha most őt látná, mint egy megvettetett és megszenségtelenített nőt, utálattal fogná magától eltaszítani; tudta, hogy rendosztályának minden jogát visszahozhatlanul elveszté; hogy még a' Pariákon is alább, a' legnyomorultabb osztályba sülyedt-le. Nem volt tehát egyéb választása, mint egy utálat, megvettetés, 's atyjafijai, barátai és ismerősei átkával terhelt életbe térni vissza, vagy sorsán megnyugodva létét szelid 's jó urának áldozni. — Alig kell emliteni, hogy az utósót teljesíté, 's tudtára adá, hogy bálványzó vallását elhagyván, az övét követendi.

Kerim Khán — így nevezék a' fiatal Mahomedant — magán kívül volt e' nyilatkozáson, 's a' szép braminnő nem sokkal azután Leilah név alatt, a' hívók közé számíttatott. — Élete ez órá-

tól fogva a' haremnek háborittatlan, de mindig ugyan azon boldogságai közt tölt-el ugy, mint egy sűrű bokroktól boltozott 's virágos partok között csörgedező kicsiny patak folyama, melly csak a' borútlan égnek kék színét 's partjai nefelejtseit tükrözi vissza. — Csak egy hibázott, mi uj helyzetével elégedetté tehetette — a' szabadság. — Előbbi férje házában szabad és uralkodó volt akaratja; réten ligeten, szabadon lejtethete, 's most keserű volt a' harem falai közt, melly minden fénye mellett is csak arany fogház, zárva tartatni. — Végre anya lön, 's uj édes foglalatosságai annyira elfoglalták, hogy minden előbbi aggodalmai felejtve voltak. — Egész valóján az érettség, megelégedés 's határozottság nyomai voltak észrevehetőek, melly bizonyos ellen-állhatlan égi bájta varázsolt reá. — Leilah egész idejét férje 's kedves csecsemője közt osztá-fel; eddigi hiányos boldogsága ki lön egészítve; ujra tudott ohajtani 's reményleni.

Fájdalom! a' boldogság nem örökké tartó! 's gyakran a' jobb sorstól kínált öröm-pohár, mielőtt ajkaikhoz emelhetnők, már kiömlik! — Leilah minden reményét, minden szerencsáját gyermekében helyezé; egyedül jövődjője volt a' kötelék, melly oldhatlanul kapcsolá az élethez. — A' hindu nőnél nincs érzékenyebb anya; minden érzelmei lángmeleg szeretetté olvadnak.

A' gyermek, midőn két éves lett, meghalt. E' csapás földhez sújtá az érzékeny jó Leilaht. — Semmi vigasztalást el nem fogadott, 's lelke minden kinjával együtt gyászba borult. — Elenyészett szerencsájének, élni megszűnt szeretett gyermekének, egy szép emléket állíttatott; márvány sirhalom alatt nyugvék a' kis halott; fejénél egy turbannal koronázott gömbölyű fekete márvány oszlop emelkedék; a' sir felső lapján a' korannak némelly ajtatos jel-igéi találtattak. Körülte tömérdek virág illatos boltozatot képezett. — Mahomedan szokás szerint egész hónapig éjszakánként könnyeivel áztatá a' sirhalmot, — hold költével rendesen kiment a' kedvesnek sirjához, 's égő fáklyáját a' fénylő márvány-gyász-alkathoz támasztván sirt 's imádkozott. — A' szám nélküli csillagokkal ragyogó kelemes éji csend mindenre nyugalmat árasztott: de az ő sebhedt keblét még az éji csend is kinozta.

A' gyász-hónap multával sem tűnt kebléből mély bánata. — Hajdani gondtalan jó kedvét kinos érzetek válták-fel. — Kerim Khán szünni nem akaró szomorúságát alig türheté; előbb barátságos nyájassággal igyekezett bánatját oszlatni, mi nem sikerülván, türhetlenné lett. — Szive elidegenedék tőle, 's gyakran szokatlan nyersséggel támadta-meg, és többnyire házától távol keresett kedv-töltést, mellyet haremjében fel nem találhatott. — Változás után sovárgott,

's nem sokára egy fiatal szépet mutatott neki a' tőzsér csarnokban valamelly rabszolga tőzsér, Kabulból valót, kinek kellemei által Leilah felejtve lön, miután ezt a' Khan megvette, 's háremjébe vezette a' szerencsétlen Leilah helyére. — Kerim Khán az egykor annyira szeretettet oltalom 's fedél nélkül bocsájtá a' tág világba.

A' bramint nejének véletlen eltűnése csaknem tébolyodottá tevé. — A' titok, melly ez esetet leplezé, inkább szomorítá őt, mint maga a' veszteség. Végre erősen bivé, hogy őt Leilah forró szeretete ellenére önként hagyta-el; pillanatig sem gondolkodott arról, hogy talán erőszak által fosztaték-meg tőle. Mivel — gondolá — mért is hagyott volna el egy házat, mellybe a' legnyájasabb szeretettől volt környezve? — Hiszen az utósó pillanatig békességben 's egyetértésben élt vele. — Minden felé nyomozódtak Leilah után, 's mint hasonló esetekben szokás, varázslóhoz is folyamodtak; de mind hasztalan; Leilah nyom nélkül vesztve maradt.

(*Polyt. következik.*)

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

S z a l a t n y a i f ü r d ő.

(*Vége.*)

Hátra van még a' czél, miről szólljak, melly alkalmat adott ezen érczforrás meglátogatására. — Utaztam; azért íróink szokásaként midőn egy tavaszi útnak leírásához fogok, a' bájoló napsugár dicséretére hevülve búbajos elragadtatással így kell vala kezdenem: Egy szép tavaszi nap volt, a' hajnal aranyos kocsijába fogván piroška ménjeit, rózsa ujjakkal érintvén a' fékszárt, lassú léptekkel vonult-el a' fülmilék visító daljaitól háborgatott természet zöld függönyös ágya fölött, nehogy őt szunyadozó álmából költse-fel — mellyet Titan éppen nem kimélve száguldva hajtott, a' hegyek mögül serkentő kerék sugaraival mindenkit talpra állítván. — Nem lehet ezt édes olvasóim 1838-dik juniusról mondani; mert ez évenként megújuló, de mint mi emberek, koronként hanyatló, testvéreiktől annyira különbözik, mint husvét (ez is más években) Karácsontól. — Pünköst hétfő volt ugyan ma is, de borongós reggele hives esőre készülő: — azért éppen ne ütközzenek-meg, ha három fiatal, a' hazafiúi szeretettül elfogulva ama hirre, hogy Honth megye Szalatnyán egy fényes táncmulatságot adand a' viz által károsodottak részére, köpönyegbe burkoltan ül a' kocsi. — Később azonban, borúk szétoszlottával, keblünk az éggei felderült, főképp' midőn a' keresztül utazott falukon beültetett zöld ágak alatt láttuk az ezer szalagos és bokkrétás pór legényeket egész ünnepélyes komolysággal. — Több időnk volt ezt

szemléltetni Szetén, hol, meg kell vallanom, először láttam köznép-
pet a' maga szerénységében. Egy óra folytaig mértem szemeimmel;
de legkisebb pajkosságot, vagy, mint szokásuk, pajzán beszélgeté-
sek közötti kurjongatást sem hallottam. — A' legénység egy körben,
a' fehérség pedig hosszú utszát alakítva párosan egymás kezét tart-
va szemközt jár a' verbunkot — mi szinte gyéren látható; — mi-
dön pedig friset huztak hangásaik — a' már akkor szétoszlott leá-
nyokat 's menyecskéket egész hidegséggel „no! gyere te N. Panna!“
felszólítással hívták-meg a' legények. — Nem voltak azonban min-
den érzés nélkül; mert azok, kik közöttük csinosabbaknak látszottak,
egészen külözött komolyságot vették észre magukon, és ugy
látszék, kiki kedvesével kanyarított porfelleget a' szabadon, míg ez
alatt a' falunak tisztos vénjei pincze-tornác hűsében tanakodtak a'
boldogabb multakról a' 8 kros fehér bor mellett.

Innét nem messze a' fennebb leirt tágos völgybe értünk. A'
Visken túli lapály-erdőt, mely a' derék rétet kettészegő Sel-
mecz vize és a' csavargó Ipoly összefolyásánál elterülve mint-
egy előképe azon leghájlóbb festészeti vidéknek, említés nélkül nem
hagyhatván, Tompánál, az egykori alkotójának művészségét
éppen nem dicsérő (meredeken épült boltozata leszakadt) félig kő
félig fahidon menvén keresztül — éppen az itt lakó földes urnak
másként csinos kastélya előtt — olly sárfészekbe buktunk, hogy
kocsisunkat egy sárdarabbá önté-el; — Horváthiról pedig, hol
az igazság szigorú kiszolgáltatása jeléül még a' parton álló egyház
előtt is kaloda van, egyenesen Szalatnyára értünk. — Meglepő volt
reánk nézve az itt jó csoportban, vagy inkább a' kút karzata körül
rózsa koszorúként előmlött szépnemet szemlélnünk, melyet Honth
megyének deli természetű fiatalai bókoló udvarisággal mulattatni töre-
kedtek. Közülök néhányan, vajha nem a' szerelem lángját oltandók,
a' forrásból friss vízzel tüntetik vonzalmaikat; mások párosan a' fa-
sorok hűsében sétálván egymáshoz simulva beszélgetének, félig
meddig valamennyin a' szép számú, 's igen jól betanult, és több-
nyire fiatal, formaruhás, ipolysági hangászok zenéjére figyelvén.

Néhány poharat ürítvén mi is, megtekintők a' környéket. —
Mivel pedig a' szürkület is beköszöntött, kocsiázás által kiürült gyom-
runkat kívántuk előbb, hogysem a' táncmulatságban részt ve-
gyünk, kielégíteni; 's képzeljék olvasóim a' fenn dicsért, étkek
gyors kiszolgáltatása mellett is annyira eltűnt az idő, hogy midőn
a' teremhez érkeztünk, megszűnt a' zene, a' belépti-jegy-osztó pe-
dig, mintha mi reánk várt volna egyedül „no! már ennek is vége
van! az egész személyzet 48!“ (tehát ennyi ezüst forint) mormo-
gással szedte vedte sátorfáját, 's elment az ajtótul. — Én, lelkem-

re mondom, megütköztem, hogy illy kevesen levén, vége volt a mulatságnak; de ekkor (elég korán) a' minapi szintén viz által károsodott részére tartott ipolysági tánczvigalomból vissza ajándékozott szerek 300 sors közötti 20 p. kron kijátszandók levén, elkezdtek a' sorshuzást. — Mi mind ezekben részt nem vehetvén, egyébként is egyedüli idegenek, csak bámultuk a' szerencse fíjainak örömeit. — Végre a' táncz elkezdődött, és elcsüggedt reményünk annyira megkedvelteté a' maga nemében nemes és tisztelet-teljes vigalmat, hogy Honth megyének válogatott szépei körében viradtig éldeltük a' természeti szépség tömkelegében a' pünköszt hétfő kellemeit. — 4 órakor 12 bugykat honosink számára megtöltetvén, oly érzéssel hagytuk el a' fülemülék daljától fölvidámitott kis édent, mint vőlegény esküvés előtt néhány nappal válik-meg jegyesétől.

VÉRTESI.

PESTI VIZSGALÓ.

Buvarfogó. — Tudva van a' t. közönség előtt, hogy folyó évi tavasszal egy vas-árúkkal 's más többféle holmikkal megterhelt hajó Dunánk sebessége által a' Budapest közötti hajóhidhoz hanyatván, ott felfordult, 's jól összerombolva a' tabáni vámház átellenében a' fővenytorlásra vagy is zátonyra felfeküdvén, a' bennlevő joszág jobbadán a' Duna fenekére szállott, névszerint a' vascsomók, mit természetesen specifiái nehézségük okozott. Több más hajót is hasonló bal szerencse érvén, a' biztosító társaság kíváratára próbák tétettek az idén azoknak kiemeltetésével, 's azon gondolat, mire előszer is mindjárt juthattak, a' buvárharangnak ott helyben felállíttatása volt, a' buvároskodó férfiak leszállíttatása által pedig a' vascsomókat a' Duna fenekén megkötni, onnan felhuzatni 's a' hajóba szedetni. Az említett buvárharang valóban 5 napot töltött a' hidon alul közel a' budai parthoz, 's kikaptak összesen 16 mázsa vasat csomókban. Azonban költséges lévén az e' módon kinyerése a' vasholmiknek, 14 napszámos kívántatván-meg a' hajóra, 's így ide számítva a' gépelymesternek 'stb. napdíjait, valamint is a' szükséges olajt, fadgyút, — naponként mintegy 23 pengő forint volt a' költség, minél fogva a' nyereség csak igen csekély lehetett.

Mind e' nem igen kedvező körülmény még is azzal kecségteté a' társaságot, hogy alacsony vízállásnál, mikor azután a' folyam sebessége sem olly tetemes, mint magas víznél, a' vas csomók kinyerése kevesebb költséget okozand a' buvárharang alkalmazása által. — Közben egy hajós kapitánynak javaslatára egy vas-fogó készíttetett Budán, melly csak 13 fontot nyom, 's nem többbe, mint 9 pengő forintba, került. E' fogó 6 öl hosszú farúdra van megerősítve, mellynél a' nyelv a' villába illik, 's azon célból, hogy az a' megfogott vas csomókat ki ne bocsássa többé, beráspoltatott belül, az az, fogókat nyert. E' vas fogónak kormányzására 3 kötél szolgál, 2 vékony a' nyelv visszatartására, nehogy idő előtt becsapjon, 's a' rúdnak pontirányos helyzetben tartására a' víz általi elragadás ellen, 's egy erős kötél a' holmiknak felhuzására a' fogóval együtt.

Jelenleg 5 ember foglalatos e' buvárlással egy kir. hajózáti kormányos vezérlete alatt, 's kedvezvén nekik a' szerencse, július 16-dikán 5 mázsa va-

sat, 17-dikén már 10 mázsát, 's 18-dikán délutáni 4 óráig, személyes jelenlétemmel, hasonlólag 10 mázsa csomóvasat kaptak ki a' Dunából, olykor 2 csomót is egyszerre, melyeknél a' rudak hossza egy öl 's másfél öl. — Igaz ugyan, hogy egykor máskor nem fog jól a' fogó; néha csak végénél szorítván meg a' csomókat, 's így azután a' víz tükrénél szalasztja-el, midőn azt éppen a' hajóba vonni ügyekeznek; azonban eddig szerzett tapasztalásuk a' kiszedésnél 's jártosságuk ezen akadályon is győzni fog. — Minden mázsáért 2 pengő forint fizettetik a' munkásoknak.

A' buvárharangnak a' nélkül is egészen más levén rendeltetése, hogy sem ily holmik kiszédetésére alkalmaztassék, 's e' mellett sok időt kívánván a' lehorgonyozás, — ezen új kiszédetési mód kedvező alkalmat nyújt ez egyszerű gépelynek megjobbítására, mellynél ha a' belső kör tágasabb, 's az egész test többet nyomand, tuskók 's lombozatos fáknak megfogatására 's kiszédetésére is alkalmas eszköz fog lenni. — Megérdemli valóban, hogy azok, kiket közelebbről illet e' tárgy, 's kik képesek rajta lényeges javításokat tenni, figyelemre méltassák, mi által maguknak becsületet, a' közjóránézve pedig hasznot szerezhetnek.

NOVÁK DANIEL.

INNEPLÉS.

Táborlati ünnep. A' méltó joggal úgy nevezett nagy táborlat Zeithheim mellett Mühlberg környékén, 4 hét alatt 1 millióba került a' pompakedvelő lengyel király és szász választó fejedelemnek, Ágostonnak. Az egymást követő collossalis ünnepek sorába méltán helyezendő a' 30.000 személyre terített asztal is, melyhez 1730-ki június 26-kán ültek a' vendégek. A' tábor előtt végetlen hosszú sorokban egész hadsereg részére új asztalokra terítettek, minden ezred előtt karókról sült ökörchimerek függtek, más karókra pedig a' levágott ökrök bőrei voltak feszítve fejeikkel együtt. Ez óriási lakomának csemegéje egy 30 rőfnyi hosszú lepény volt, melyet egy acs 3 rőfnyi hosszú késsel vagdalt-fel. Sajátságos szerepet játszottak a' tányérok is e' vendégségnél. Minden katona t. i. egy új fatányért kapott, melyekre a' táborlatot érdeklő iratok voltak égetve. A' katonai vendégeknek azonban ebéd után, tisztjeik vezérlete alatt, adott jelre mind a' 30.000 tányért az Elbe hajjai közé kelle repitniek. E' különczködés néhány pillanatig sajátosságos tekintetet adott a' tányérokkal borított folyamnak, mely könnyű vendégeit enyelgve emelé tovább, 's nemcsak a' partja mellett városoknak, hanem a' tengernek is, hirt vitt a' Zeithheim melletti táborlatról.

KÜLÖNFÉLE.

Beteljesedett jóslat. — Bernadotte, Gerard barátja unszolására, egykor jósnehhoz megy, kinek Gerard Bernadottot, mint gazdag kalmárt, mutatá-be, ki német ország külön részeiben nagy kereskedést nyitott, és most tudni ohajtá, vajjon vállalkozata sikerülend-e. Az agg anyó kétkedő szemekkel nézett Bernadottra, kiraká kártyáit, 's egy ideig gondolatokba merült. Végre ismét Bernadottra tekintett mondva: 'ön nem kalmár; ön katona, még pedig fő rendű.' — Midőn vendégei az ellenkezőt állították, váll-vonogatva kaczagott, 's mondá: 'no ha ön kereskedési vállalkozattal bibelődik, csak ki kell mondanom, hogy az nem sikerülend, és önnek ismét azon pályára kell térnie, mely haladásaul jelelve van.' — Ismét a' kártyát vizsgálta, és mint látszik, feszített figyelemmel összelgeté (combinare) azoknak szemeit. Uram,

— folytatá beszédét a' jósnő — ön nemcsak fő rendű katona, hanem a' császárnak is rokona, vagy legalább az leend. — „Micsoda császárnak? — kérde a' két férjfiú ugyan azon időben. — Az első consulé, akarám mondani; kit nem sokára mint császárt tisztelendnek. — Végre egy új alak látszott előtte lebegni. — Igen, ő császár leend, — riadá lelkesedett hangon — de itt felhők is lebegnek, irigyen lépendők önök közé. — Bernadotte Gerardra bámult. — De ön szereti őt! mint emelkedik, mint ragyog csillaga! — Most egy pillanatig hallgatott, de bámulása olvasható volt arcán. — Uram — kezdő ismét hévvel — óvakodjék ön, hogy vele meg ne hasonoljon, mert őt hatalom környezendi. Ő császár lesz, ön pedig távol tőle; ön király lesz, ön király lesz! Egyebet nem látok. — Mennyire teljesedett e' jóslat, ismeretes. Napoleon császárrá koronáztatott. Bernadotte pedig svéd király lön.

Fejedelmi felelet. XII-dik Lajos udvarnokai, kik fejdelmük takarékságát nem kedvelék, szerették volna a' királyt fősvénynek kikiáltani, 's még beteg ágyában is gunyrajzolák, mint kit csak arany rendelmény gyógyíthat-meg. Midőn ez a' királynak fülébe hatott, egész egykedvűséggel csak azt mondá; „inkább nevéssenek-ki udvarnokaim fősvénységemért, hogysem népem tékozlásom miatt hullasson vérkönyüket!“

EMLEKMONDÁS.

Á l o m.

Vak kénye szerint csal, játszik az álom eszünkkel,
A' boldog gyakran vesztét álmodja javának,
'S sokszor az altában fejedelm és föld ura leszen,
Kit koldus-bot vár, ha fölébred, 's százszoros önség.

VÖRÖSMARTY után —

Próbakövek. — Osztály az atyafi-szeretetnek, kártya és más nyerekedő játékok a' characternek, bor a' temperamentumoknak próbakövei.

FÁY ANDRÁS után K. H. K. J.

Hir. Szerencse. — Ki csak a' hir és szerencse csalékony álmaira építi nézeteit vagy léte boldogságát is: az bizonynyal olvadó jégre vagy szelőlőtől is röpíthető homokra rakta épületét, 's melynek hevenyében századokat ígér vala, egy elem-mozzanásra sirba omol.

HÁBOR N. Enyedről.

Gondolatok. Csak az rabja féktelen érzékiségének, ki ön méltóságát már nem érzi.

Ember szellemét 's szívét a' hit és szeretet élénkíti, értelmét az illedelm 's igaznak tudatja deríti, testét pedig a' mérsékelt munka és művészség miveli.

B. F—l.

Betűrejtvény.

S-sel írásban, szőlőben,
'S nyakgyöngyöken látható;
K-val, hogy ha vén, megtiszteld;
B-vel bánat-oszlato.

T-vel különös lakoma,
Mert kit tárgyz, egyedül
Csak az nem vehet benne részt.
P-vel tested ebbe dül.

MESTER KÁROLY Gyuláról.

Előbbi rejtvény: korom.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiazcon alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 512.